

HANGOK ODAÁTRÓL

Március 9., reggel 5 óra. A kürtösi (Curtaci) határállomásnál a Magyar Rádió híreit hallgatom. A második hír Szűrös Mátyás KB titkár előző napi HÉT-beli tévényilatkozatát ismertet, mely a nemzetiségi kérdések témaköréről szól. Délután 5 óra. Már a tizedik ember kérdezi meg tőlem Pesten, mi is történt, mi is van most Romániában, miért vált meglehetősen feszültté a magyar-román viszony, mire válasz a párt külügyi vezetőjének nyilatkozata. A magyar tömegtájékoztatási eszközökben nem jelent meg olyan információ, mely a hivatalos román(iai) álláspontot ismertetné, így az egész kérdéskörrel a hazai közvélemény csak egyoldalúan tájékozott jelenleg. Ezért érzem feltétlenül szükségét annak, hogy hangokat erősítsek fel, juttassak el az olvasóhoz. Odaátról. Az (ottani) publicitást nyert véleményeken felül az egyszerű emberek álláspontját és a látogetónak is szembeötli dolgokat is megosztom az olvasóval. Mert ezek is hangok... Odaátról, hol gyakran, fecseg a felszín és hallgat a mély. Illetve a felszín nem fecseg. Támad.

A meteorológiai tél utolsó napjaiban zajlott a magyar, illetve német nemzetiségű dolgozók tanácsainak ülése Bukarestben. A két fórum együttes ülésén felszólalt Nicolae Ceausescu, a Román Kommunista Párt főtitkára. Beszédéből részleteket a Hargita fejlődő megyei lap nyomán közlünk.

"A negatív momentumok jelentkezését a különböző országok közötti kapcsolatokban egy bizonyos történelmi periódusban nem kidomborítani kell, hanem a volt kizsákmányoló, uralkodó osztályok politikájától el kell határolódnunk, abból kell kiindulni, hogy új történelmet, a barátság, az együttműködés történelmét fejlesztjük ki és valósítjuk meg. Ez általában érvényes Európára és az egész világra, annál inkább Románia és Magyarország kapcsolataira!

Nehéz megérteni horthysta, fasiszta, sovienista, közöttük rasszista tételek felelevenítését. Hogyan képzelhető el, hogy egy tudomá-

nyos akadémia hozzájáruljon más népeket sértő írárok és munkák megjelentetéséhez? Milyen tudomány ez? Kinek szolgál egy ilyen úgynevezett tudomány, ha nem a legreakciósbab imperialista köröknek? Az ilyen tételek nem szolgálják a barátság és az együttműködés ügyét, a szocializmus ügyét!

A tapasztalatcsőre mellett vagyunk, de határozottan ellenezzük a belügyekbe való mindenemű beavatkozást. Nem engedjük meg semmilyen körülmények között azt, s nem engedjük meg ma sem, és sohasem! Románia kérdéseit, a szocialista fejlesztés kérdéseit a román nép oldja meg összességében, teljes egységben, vezető ereje, a Román Kommunista Párt oldja meg! (Hatalmas taps és éljenzés; hosszasan visszahangzik: "Ceausescu és a nép!", "Ceausescu - RKP!", "Tisztelünk, büszkeségünk: Ceausescu - Románia!")

A széleskörű fejlesztés mellett vagyunk, mindig is határozottan munkálkodtunk és munkálkodni fogunk a kapcsolatok bővítéséért a szocialista országokkal, elsősorban szomszédainkkal, s közöttük mindig gondolunk a Magyar Népköztársaságra is. Mi több, úgy véljük, hogy nagy lehetőségek kínálóznak a kooperációs kapcsolatok széleskörű kiépítésére a szocialista országokkal és ilyen értelemben a párt vezetésében ki is dolgoztunk számos javaslatot és intézkedést, amelyeket röviden közzétettünk a Politikai Végrehajtó Bizottság üléséről szóló közleményben - és így akarunk eljárni magyar szomszédainkkal is. Véleményünk szerint ez megfelel a két nép érdekeinek, a két ország szocialista fejlődése érdekeinek. A problémák minden más felvetése, minden olyan próbálkozás, hogy a realitásokat torzítsák és e torzítással még egyes nemzetközi fórumok elé is lépjenek, ellentétben áll mind a magyar nép, mind pedig a román nép érdekeivel!

Hogy érthetnénk egyet a magyar sajtó és irodalom romániai terjesztésének bővítésével, amikor ez a sajtó szidalmazza országunk dolgozóit! Ennek elfogadásával rossz szolgálatot tennénk. A sajtó, a rádiótelevízió, eszközeink - az

irodalom, a művészet - mindez egyetlen célt kell, hogy szolgáljanak: a közeledést, a barátságot, a nevelést a szocializmus, a nemzetközi szolidaritás szellemében. Minden más értelmezés és megközelítés ellentétben áll a népek mai, holnapi és mindenkori érdekeivel!

Véleményem szerint sajtónknak, tájékoztatási eszközeinknek így kell megközelíteniük a kérdéseket. Remélem, magyarországi szomszédaink is megértik, hogy itt az ideje véget vetni az ilyen állapotoknak, az ilyen megnyilatkozásoknak, és egyaránt a barátság és az együttműködés útján cselekedni. A magunk részéről szeretném kijelenteni itt - de kijelentem ezt egész népünk számára - , szilárd elhatározásunk mindent megtenni mindannak a felhasználásáért, ami értékes közös múltunkban - és megteesszük ezt az összes szocialista országok, a világ összes népei viszonylatában - az együttműködés, a barátság fejlesztéséért, minden nép fejlődésének biztosításáért, valamennyi nemzet jólétének gyarapodásáért, a világbéke biztosításáért! (Hatalmas, hosszas taps.)"

Milyen körökre, eseményekre céloz a román vezető? Három esemény korbácsolta fel igazán az érzelmeket dél-keleti szomszédunknál: az Erdély története című munka, melyet a magyar kormány művelődési minisztere szerkesztett(!); Szűrös Mátyás a Rádiónapló januári adásában elhangzott szövege a két ország kapcsolatáról (a megnyilatkozás világszerte igen komoly visszhangot váltott ki); a bécsi utótalálkozón kifejtett magyar álláspont a nemzetiségi kérdésekről. A keltett érzelmeik korántsem egyformák a hivatalos politika-művelőkben és a hatástól sokszor 400 km-re is lakó, egységes nyelvi szigetként létező magyar nemzetiség körében.

A hivatalos „politika-művelő” magyarság (szájába adott?) véleménye kicsit más. Az említett forrás alapján most ebből egy csokorra való:

"Éppen ezért felháborodással töltöttek el bennünket azok a kitartó és fokozódó kísérletek, amelyek megpróbálják meghamisítani vagy befeketíteni ezeket a valóságokat. Minél nagyobb eredményeket érünk el, annál mérgeesebbé válnak a közelebbi vagy távolabbi pletykálók, akik nem tudnak kibékülni az igazsággal, régebbi vagy újabb kifejezések segítségével olyan nacionalista és revans-szellemű gondolatokat elevenítenek fel, amelyeket a történelem véglegesen elítélt. Még inkább csodálkozásra késztet az a tény, hogy a valóságok befeketítésének és a történelem durva megsértésének hasonló kísérletei éppen egy szomszédos szocialista országban, a Ma-

gyar NK-ban nyilvánulnak meg. A legmélyesébb felháborodással töltöttek el bennünket egyes magyarországi politikai személyiségeknek a romániai magyar nemzetiség helyzetére vonatkozó nyilatkozatai, valamint az a sajnálatos mód, ahogyan engedélyezik olyan munkák közlését, amelyek durván meghamisítják országunk sok évezredes történetét. Vajon a valótlanosságok terjesztői olyan hamar elfeledték a közelmúlt történetének fájdalmas tanulságait, a sovinizmus, irredentizmus és a fajgyűlölet drámai, nagyon sok emberáldozatot követelő következményeit?"

Teljességgel érthetetlen és hazánkban mélyeséges értetlenséget és felháborodást vált ki az a tény, hogy egyes politikai személyiségek és tömegtájékoztatási eszközök a szomszédos országban, a Magyar Népköztársaságban továbbra is semmibe veszik a történelmi igazságot, céltalosan, becsmérlő értékeléseket és utalásokat tesznek Románia általános helyzetére, bel- és külpolitikájára. Az ilyen értékelések, valamint számos úgynevezett történelmi munkák valótlanosságokat és hamisításokat tartalmaznak, amelyek felújítják Horthy fasizta rendszere idejének egyes legreakciósebb téziseit. Elítélve ezeket az áltudományos, rosszindulatú megnyilvánulásokat, amelyek teljes ellentétben állnak a szocialista országok közötti normákkal és elvekkel, kifejezem meggyőződésemet, hogy a felelősséggel és döntési hatáskörrel rendelkező fórumok megértik a kialakult helyzet súlyosságát, tevékenykedni fognak annak érdekében, hogy megszűnjön a Románia politikájával szembeni barátságtalan és rágalmozó megnyilvánulás minden formája, mivel mindkét nép érdeke, hogy kapcsolataink a belügyekbe való be nem avatkozás nélkül fejlődjenek, tiszteletben tartva a szuverenitást és a függetlenséget, minden nép és állam ama jogát, hogy megoldja saját problémáit."

"Mint Magyar nemzetiségű Román állampolgárt, emberi és kommunista bántódással és felháborodással tölt el, hogy a Magyar Népköztársaságban egyre nagyobb számban jelennek meg olyan tanulmányok, cikkek, könyvek és értekezések, térképgyűjtemények és más didaktikai és propaganda anyagok, amelyekből egyaránt kiviláglik, hogy nem ismerik és meghamisítják a román nép történelmét, kiviláglik a rosszhiszeműség, a sértő szándék, az ország területi integritása elleni támadás. Mindezen álláspontok és megnyilvánulások a fasizta Horthy-rendszer idejének revizionista és reakciós gyakorlatára emlékeztetnek."

utóhang

A Kari Napokra való készülődés alatt ért néhány benyomás. Tapasztalataim koránt sem kedvezőek sem a kollégium-, sem a KISZ-vezetőségre nézve.

Már február elején megkezdtük a készülődést. Jó lett volna tudni egy részletes programot /vagy legalábbis egy tervezetet/ a Kari Hétről, de erről senki nem nyilatkozott. Akkor ért a nagy pofon, amikor a Z épületbe belépve a hajósok plakátján a részletes programot olvastam, ami megegyezett a később megkapott programfűzetével. Ők honnan tudhatták?

A Frédi-próbára videófilmet készítettünk. Napjainkban még nem elterjedtek a magán-videómagnók /sajnos/, de állítólag a kollégiumban van kettő. Egy a KISZ-nek, egy a Kollégiumnak. A KISZ-ét még csak-csak megkaparintottuk, de volt, hogy szükség lett volna a másikra is /másolni/. Olyan embert nem találtam 3 hét alatt, aki meg tudta volna mondani, hogy ki a felelős /ha egyáltalán van ilyen/ a kollégiumi videóért. Szerintem egy ilyen készülék van olyan érték, hogy valaki feleljen érte, tudja hol van, és lehetőleg elérhető legyen!

Ha nem tudnátok /ami valószínű/, volt egy újság, amely minden nap megjelent a Kari Napok alatt. Ugy hívják, hogy KÖZLIK. Csak elfelejtették terjeszteni, de azt hiszem, nem nagy kár érte. Több cikkből kiérződött a szerző elfogultsága. De ki ő? Tudtommal a Sajtótörvény szerint cikket, írományt aláírás, jelölés nélkül megjelentetni nem szabad. Ha a szerkesztők újságnak tartják a KÖZLIK-et, akkor ez rájuk is vonatkozik. Csoda ezek után, hogy a jelöltek nem igényelték a reklámdlakat?

A szervezők egyik legnagyobb baklővése a szavazás lebonyolítása volt. Így nem lehet csinálni! A szavazócardulák árusítása eléggé zavaros volt, nem lehetett folyamatosan venni. A szer-

S az idézetek sorát folytathatnám. Ezek azok a hangok odaatról, melyek ott sajtónyilvánosságot nyerhetnek. A következő számban megkísérlem a „román szocializmus” általános jellemzőit összefoglalni, s azok vélekedését, nézeteit vázolni, akik a helyi újságokból csak a sportrovat híreit vélik valóságként...

JE-i

vezők csak 9 óráig akarták árusítani. De erről értesíteni kellett volna az embereket, különben is, mi szükség erre? Amíg tart a szavazás, addig legyen szavazólap. A szavazás ellenőrzését egységesíteni kellene, mert így az szavaz és annyiszor, akinek több pénze van! Csak egy kis odafigyelés, szervezés az egész.

A vetélkedés rendjéhez volna egy javaslatom. Szerintem jobba járna a Kar, ha nem évfolyam, hanem szak-jelöltek induinának. Egy évfolyam nehezen összefogható, talán a szakok egységesebbek lehetnének, jobban biztosítva lenne a folyamatosság, az elsősök és ötödéssek bevonása, nem lennének haladó évfolyamok. Esetleg jobbak is a kapcsolatok a szakon belül a patrónusok és az évismétlők miatt a különböző évfolyamok között. Erdemes lenne ezen gondolkodni!

Ezeket az apróságokat nem azért írtam le, hogy bárkit is megsértsek ezzel, hanem jobbitó szándékkal. Jó volt ez a Kari Napok, de még sokkal jobb is lehetne. Tudom, hogy a szervezőknek iszonyú nagy munkájuk van, lehet, hogy könnyebb lenne azokkal, amiket leírtam. Nem nagy dolgokról van szó.

Robertó

anekdota

Egy féktelen törtetéséről hírhedett udvaroncát a következő kérdéssel lepte meg a Napkirály:

- Tud ön spanyolul?

- Nem, felség! - felelte elbámulva az udvaronc.

- Még baj... - csóválta fejét az uralkodó, és odább sétált.

Az akarnokot azonban nem hagyta nyugodni az eset. Mit forgathatott a fejében a király? Miért kellene neki spanyolul tudni? Megvan!

Ha tudna spanyolul, akkor érdemei alapján akár spanyol követ is lehetne belőle... Most már biztos: a király spanyol követnek szemelte ki. És azon nyomban elkezdett tanulni. Olyan kitartóan, szorgalmasan tanult, hogy rövidesen jelenthette urának:

- Felség, tudok spanyolul.

- Tökéletesen? - faggatta a király.

- Igen, felség.

Folytatás a 8. oldalon!

„INTERRAILER”-ként Európában

Szicíliában bókászva s kicsit általánosabb érvényű tapasztalatokat mesélve Itáliáról (bár lehet, hogy sokak számára az előző számban megjelent címmel volt a sorozat legértékesebb darabja).

A tények azt mutatják, hogy a magyar utas számára az olasz csizma Rómánál megszakad, lejjebb már senki se merészkedik a szárban. Esetleg még Nápolyt és Caprit megnézik egy rövid kiránduláson, de az a 600 km-es rész, ami ennél délebbre van, már kimarad az úticélok közül. Szokásomhoz híven én is csak "leugrottam" a "csizma által rugdosott köre". Utólag is úgy találom, érdemes volt.

A nápolyi vonatra szállás viszontagságairól már beszéltem. A délre vezető úton a vasúti koosi zsúfoltsága már-már az erdélyi vonatokat idézte fel. Igaz, jóval hangosabb kiadásban. Minden egyes megállóhelyen fiatal életerős férfiak kínálták jeges szatyrukból az üdítő ételt és italt. Boldog lehet az is, aki skár ilyen munkát is talál az "Olasz-Délen", mégis az egész inkább tragikus érzetet keltett az emberben. Miközben ezen elmélkedtem, a szerelvény csak rohant, rohant egészen addig amíg az európai szárazföld véget nem ért. A Messinai szoros túlsó oldalán 3 km-nyire a város fényei csalogatják az utast, melynek az állomásán 3 órával később induló hajnali cataniai vonat is vár az érkezőre. S ahogy a derengő hajnalban megrándul a szerelvény, hamarosan feltűnik Európa legnagyobb (méretre és magasságra egyaránt) tűzhányója.

Annak eldöntése, hogy mit is csináljak ezen az egy szicíliai napon, talán legnehezebb volt az úti előkészületek során (menetrendek és útikönyvek segítségével minden napomat tudatosan még itthon kialakítottam). Két fő lehetőség maradt végülis a szűrőben, a "másik" ez lett volna, hogy Palermo egyedülálló norman és arab stílusjegyeket őrző X. századi műemlékgyűjtését nézem meg. Most az "egyiket" ismerhetitek meg a következő sorokban.

Vágytam a hegyre. Kíváncsi voltam, hogy is néz ki ez a kolosszus, melynek megasságát nem lehet két könyvben azonosnak találni (az állandó vulkanikus tevékenység miatt napról-napra változik a tényleges érték). Nos, kevésen múlt, hogy láthattam közelről is, az Etna oldalába ugyanis csak naponta egyszer, reggel 8 órakor indul busz Cataniából. Hogy miért

csak egyszer? Nincs többre igény! Hatalmas meglepetés volt Itáliában kószálva, hogy arányaiban a külföldi idegenforgalom korántsem olyan jelentős, mint gondolnánk, a déli idegenforgalmi célpontokat pedig, egy-két autóbusszos csoport kivételével, szinte csak bel-földi turisták keresik fel. A távolságok is jelentősek, Róma-Messina közel 700 km, az élet is igen drága (kempingben és panszóban egyaránt). Az már igenosak szubjektív érzés, de talán mások is megerősítenek ebben, hogy úgy éreztem, a rómaiak utódai kicsit visszaélnék 2000 évük megmaradt emlékeivel, és túl sokat akarnak "kiszedni" a turisták zsebéből ennek révén, miközben sok esetben kelletlenül viselkednek az idegenekkel. Én legalábbis így éreztem, de Itália tájai, történelmi emlékei feledtetik a mindennapok esetleges kellemetlenségeit.

Nos, Cataniából az Etnához igazán közel fekvő félmillió városból (gyakran le kell szállni a repülőtérét a hegy rakoncátlankodása miatt)



indult el a busz, és jó 7 órán át tekergett a citromligetek között, fel 2000 méteres magasságig. A láva által sokszor letarolt tájon virágzó mezőgazdasági kultúra telepedett meg, újra és újra, sűrűn követik egymást a hegyi falvak. Olaszország a kontinens egyik legnagyobb népsűrűségű állama, 60 millió lakosa számára az ország területének nem is az egésze kínál életteret, lévén a hegyek e tájék leginkább jellemző földrajzi vonásai. A középkor folyamán kialakuló településeket egészen sajátos módon nem a völgyekben alapították, a hegytetők adta valamennyire biztonságot a szűk kis házak lakóinak az állandó háborúskodások közepette. Az országút a termékeny völgyben, a falvak a környező hegyek tetején található.

De most az Etnáról. A lángoló lávafolyam egy évben átlagosan 3-4-szer indul neki a völgyeknek, tarolva mindent, fenyegetve embert és

állatot. Az egyes lávafolyamok kihűlt anyaga koronafeketőn borítja be a talajt. De az élet nem áll meg, két-három hét után apró zöld növények jelennek meg, majd szürös gazok telepednek meg a magas táptartalmú vulkanikus anyagon. Ekkor általában jön az újabb kitörés, és minden kezdődik előről. Az Etnán 1800 méteren felül ez mindenképpen így ismétlődik, lejjebb, ahol már mesterséges kultúrák is vannak, a pusztítás veszélye csak időnként fenyeget. A hegy egyébként kb. 3300 méter magas, 2900 méterig ártóktől pálya is felvisz rá az autót, 2000 méteren lévő végétől. Feltéve, ha a pályát el nem viszi a láva, mint legutóbb 1985 nyarán. Így a kráter felé tovább csak ószippel lehet most eljutni, 25000 líráért. S ez már az említett szipolyozás, hisz Catániából a 2 órás autóbusz út 2000 lírába került csak. Ezért az Interraller inkább gyalog kapaszkodott még fel egy kicsit, s egy fotóalbummal kárpótolta magát. A képeken az a térség, ahol jártam a több ezer fokos láva birodalmaként jelenik meg, a szállodák éttermében is az "vendégeskedik" csupán.

A hegyről lefelé autóstoppal jöttem, két Zeneművészeti főiskolás római srác egészen a tengerparti vasútig levitt egy kis Citroen CV2-vel. A kocsiiban jól elbeszélgettünk, (kérsükre legalább tízszer el kellett mondanom Bartók és Kodály nevét, hogy eldöntsem e nevek kiejtése kapcsán támadt vitájukat) a két ország zenei életéről, tradíciójáról, a fiatalok helyzetéről. Kedvességük, az igazi olasz vendégszeretet érzetét (mellyel addig nem találkoztam nyolc itáliai nap alatt) keltette és kielégítették legalábbis részben azt az igényemet, hogy egy országot vadidegenekkel beszélgetve ismerjek meg. Ez máshol nem okozott problémát, de az olasz nép idegen, nyelvtudatlansága már a mienkkel vetekszik (50-70 szavas olasz szókincesemet is ennek köszönhetem).

De már rohant is a vonat Siracusába. Történelem könyveinkből ez a közel 3000 éves, görögök alapította város mindannyiunknak ismerős. A római csapatok 2 évi küzdelem után foglalták el i. e. 212-ben az Archimédes vezetésével védett települést. A tudós, aki éppen a hemokban rajzolt, halála előtt csak ennyit mondott a rátámadó katonának: "Ne zavarj köreimet". Én igyekeztem nem zavarni a nagy fizikus emlékéit, de a görög és római emlékek között járva mindig az ő szavai jutottak eszembe: "Minden vízbe mártott test...". Hát, a napon szinte elviselhetetlen (50-55 fokos) hőségben szívesen lettem volna egy ilyen "test".

Mindazonáltal az emfiteátrumok, ósi színházak, oltárok sorát érdemes volt végignézni, időnként olcsó 300 lírás limo jégkrémrel (gyakorlatilag fagyasztott limonádé) hűtöttem magam (a jégkrém választék igen izletes és kivánatos nyalánkságok sorát tartalmazza, szívesen ennék itthon is ilyen fagyikat). Még egy jellemző a városról: Artasa nimfa forrása (aki a monda szerint a folyóisten elől menekülve forrassá változott). Európában egyedül itt tenyészik szabadon a papirusz növény, a 38°-on fekvő város éghajlatára is jellemzően.

Innen már csak rohanás volt az egész. Hazáig jó 2000 km-es út vezetett. Két kép, amely megmaradt bennem, azért leírásra kívánczik. Catániában az utcákon lépten-nyomon a szédültes mennyiségű szanaszét hagyott szemét mellett afrikai árusokkal is találkozok az ember. Hiába, a "fekete kontinens" itt már a szomszédban van, és az ő számukra Itáliának ez a legszegényebb része is már hatalmas ugrást jelent felfelé, az emberibb élet felé. Ez az első lépcsőfok, itt próbálnak minden erejükkel és kínált kacatukkal megkapaszkodni. A másik kép a vonatot idézi. Nápoly és Róma között. Az olasz család, amely társaságában már átvonatoztam az éjszakát, lassan kezdett feléledni és érdeklődni irántam. Egy szót se tudtak angolul, az olaszul meg nekem akadtak problémáim, mindazonáltal egész jól megértettük egymást. Gyorsan meggyőztek: Bella Italia! (Itália csodálatos) Az. Gondolom ma is, Velence sikátorait, az Etna mögött lenyugvó nap képét idézve.

De szerintem: Bella Európa! Örök emlékem marad ez a 23 nap, melyet Lappföldtől Sziciliáig töltöttem. Remélem, sikerült felkeltenem néhány emberben a vágyat, éljen a 26 éves kor alatt rendelkezésre álló lehetőséggel, kösszálja be az "öreg hölgyet". Mert ha ezért sok áldozatot is kell vállalnia, megéri. Utazni jó!

Végezetül köszönöm az újság fogatóinak sokhetes türelmét, és szép uti élményeket kívánok a cikksorozat minden kitartó olvasójának.

Gáldi György



egy maszek, az óra és az emléktábla

- avagy egy délután „élményei” ...

Március 17-én, kedden, a Rákóczi úton, a Múzeum körúthoz közel, egy udvar mélyén, vásárolni eskartam egy magánkereskedőnél. „Rögtön jövök” hirdette a táblácska az ajtón. No jó, akkor megnézem másutt. Húsz perc múlva visszamentem, megint a tábla... Na, én megyek, gondoltam. Mentem a Múzeum körúton levő postára és visszafelé, hogy menjen az idő. A Múzeum körút általam ritkán járt oldalán mentem, vagyis a Nemzeti Múzeum előtt. (Azért járok itt ritkán, mert a túloldalon van könyvesbolt, meg két antikvárium, meg egy nagy KERAVILL, amit mindig megnézek.

Now, régi, kedves emlékem, még édesapám hívta fel rá a figyelmemet, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem épülete előtt lévő ingaóra. Ez az óra - vagy ezen a helyen egy óra - Budapest nyilvános pontos ideje volt, még az elektromos órák, a rádió és a TV előtt... Méltóság-teljes, öreg jószág volt, mindig büszkeséggel álltam előtte, ha az órámnak nem tért el sokkal tőle. Most - talán évek óta nem figyeltem rá - megdöbbentem: az óra nagy, vasrudakból készült ketrecben áll, számlapja ütött-kopott, alig olvasható a régi mester („Hoser Viktor, Budapest”) neve rajta. Másodperc mutatója hiányzik. Jelzem, eddig is kerítés mögött állt, de a díszes vaskerítésen belül nem volt előtte ketrec. Elfogott valami szomorú szegény: ide, annyira „fejlődöttünk”, hogy akadtak pihentagyú, unatkozó órültek, akik nekiestek ennek az ártatlan, kedves közcélú jószágnak?! Átmásztak (átmászhattak!) a

kerítésen, Budapest egyik legforgalmasabb helyén, ostobán barbárkodni?! Ráadásul, egy patinás egyetem épületénél! Hát csak az jelzi itt az idők változását, hogy a régi óra már nem pontos (nemcsak rongált), mert - szemmel is látható - az inga nem teljesen szabályosan leng, ha eldübörög előtte egy sűrűbb autófolyam vagy egymást szorosan követő két autóbusz?!

Továbbléptem. Az egyetem épületén új emléktábla: a Márciusi Front megalakulása 50. évfordulójának emlékére. Jól megszerkesztett szöveg, egyértelműen méltó megemlékezés. Alatta friss koszorú. A tábla elég magasán, a szórófestékekkel való elcsúfítástól védve. De azért így is látszik: pár év múlva aligha lesz olvasható. Anyaga valószínűleg nem márvány, vésetei kissé egyenetlenek, valahogyan hanyag munka benyomását kelti. Amilyen jó, hogy végre van emléktáblája a Márciusi Front megalakulásának, annyira szomorú, hogy csak ilyen kivitelű. Pedig, ha valaminek, ennek tartósnak, tartósan jól láthatónak kell lennie!

Vissza a maszekhoz. Végre ott van a boltjában. Ez szerencse. De nekem a kapu alatti kirakatában levő egyik tárgy (jelesül: retikül) kellene, ajándékba, születésnapra. Mondom. Mire a „kereskedő”: „Szombaton ki tudom venni.” Mondom miért kellene azonnal. Néz rám; én is rá. Feladom. Elköszönök. Sikerült alulmúlnia az állami üzleteket. Ez is valami...

-Gyík-

Toborzó

Mindenki bizonyára érezte már, hogy jó lenne egy klub, ahol ismernék és jól is érezhetné magát. Aki nemcsak ezt akarja, hanem ki is szeretné venni a részét egy, a hazai popélet verőerét képviselő klub munkájából, annak köztünk a helye.

A nagymúltú, hagyományokkal rendelkező egykori Omega klub keres nehéz, de érdekes és változatos feladatainak megoldására vállalkozó, új rendezőtársakat. Olyan egyetemisták jelentkezését várjuk, akik jó közösségi emberek, és nehéz helyzetekben gyors és jó döntésre képesek. Nem hátrányos a stabil tanulmányi átlag és a

sportos testalkat sem. Azok azonban, akik csak a kedvezményekért - az egyetemi klubokba ingyenes belépést biztosító rendező igazolványért, rendezői bulikért, téli sí- és nyáritáborokért - jönnek hozzánk, csalódnai fognak. Tőlük a rendezői gárda előbb-utóbb, de inkább előbb, kénytelen „fájdalmas” búcsút venni. Azokat viszont, akik kedvet és kitartást éreznek munkánk iránt, keressék fel a Landler kolez 231-es szobáját hétközben az esti órákban. /Elsősorban első és másodéveseket várunk!/
E

építőtábor

Tábor helye, ideje,
az utazás módja,
utiköltség

Üdülés helye

Tallin

júl.19. - aug.08.
végig vonattal
kb. 2200 Ft

Leningrád
Riga
Vilniusz

Taskent

júl.12. - aug.01.
vonattal és repülővel
kb. 3000 Ft

Buhara
Szamarkand

Moszkva

júl.05. - júl.24
vonattal és repülővel
kb. 2500 Ft

Tbiliszi
Kijev

Leningrád

aug.03. - aug.21
végig vonattal
kb. 2300 Ft

Tallin
Moszkva

Vilniusz

júl.05. - júl.25
végig vonattal
kb. 2500 Ft

Riga
Leningrád
Moszkva

Grozni

júl.05. - júl.24.
vonattal és repülővel
kb. 2300 Ft

Kaspi-tenger
Ordzsanikidze

Novosibirszk

júl.26. - aug.26
vonattal és repülővel
kb. 3100 Ft

Alma-Ata
Taskent
Szamarkand
Buhara

Berlin

aug.03. - aug.31.
végig vonattal
kb. 2000 Ft
fizetés 400 M

Rostock
Weimar
Drezda

Építőtáborba április 13-ig lehet jelentkezni,
a kari KISZ bizottságon.

NKB

E klub program

Március 27.

Ninó és Reggel

Március 28.

Ninó

film és videodisco

PRODALOM

SAROK

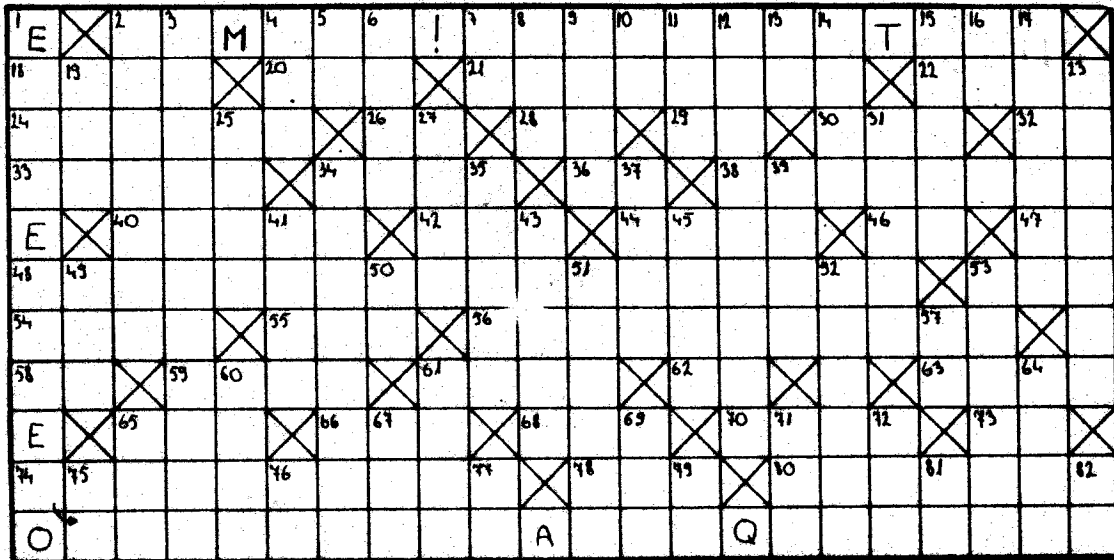
HANS BORLI :

FÖLD

Persze-
kapsz majd elég földet
végül, Te,
akié sose volt
egy kertnyi sem a hazából.

A föld benyomakszik
féregrágtá koponyádba,
s kitölti elrohadt
egyed után az úrt.
Nyers föld tapad
a szádra
s vesz lenyomatot
megrepedt műfogsorodról.

Bizony-kissé szelemibbé
kell tenned az
életedet. Kéken
kell
fabuláznod-
nem mindig elegendő
lapátnak nevezni
a lapátot.



Lajos válaszát a vízszintes 2. és a függőleges 1. sorban olvashatjátok.

VÍZSZINTES:

18. Reped a jég. 20. Rendezőirodánk. 21. Az emeletre rohanó. 22. ... iacta est / A kocka el van vetve /. 24. Pásztori témájú vers. 26. Vatikáni és NSZK autók jelzése. 28. Ételizelesztő. 29. A platina vegyjele. 30. Egy kis remény! 32. Kung-... 33. Irodalmi műfaj. 34. Svájci folyó. 36. Helyrag. 38. Város a Szovjetunióban. 40. Futómadár. 42. Becézett női név. 44. Egyik focicsapatunk beceneve. 46. A kalcium vegyjele. 47. Érik egynemű betűi. 48. A taps is ez. 53. Bankár páratlan betűi. 54. Való. 55. Nem egészen ezer! 56. Szorongatott helyzet. 58. A bór és az ittrium vegyjele. 59. Nyitott. 61. Kar része. 62. Levéltávirat. 63. Névelők. 65. Az oxigén, a jód és a kálium vegyjele. 66. Áram is teszi. 68. Lakoma. 70. Földmérték Angliában. 73. Rangjelző. 74. Bódit, kábít. 78. Volt minisztériumunk rövidítése. 80.-tenger / az Atlanti-óceán része /.

FÜGGŐLEGES:

2. Dugvány. 3. Névtan. 4. Ital tréfásan. 5. Szerszám. 6. Hindu isten. 7. Osztrák és francia gépkocsi jelzése. 8. Angol film címe. 9. Halogén elem. 10. Csont latinul. 11. ... van Winkle. 12. Protestáns felekezet tagja. 13. A Tervhivatal rövidítése. 14. Gősböly. 15. Afrikai mérgeskígyó. 16. Talmi. 17. Ének ismétlődő része. 19. A jód és a kripton vegyjele. 23. Héraklész takarította ki az istállóját. 25. Több gyárunk névadója. 27. Angol hossz mérték visszafelé. 31. B.A.Z. megyei községbe való. 34. Európai ország. 35. Híres az almája. 37. Adó egy formája, névelővel. 39. Híres szálloda. 41. Kiejtett betűk. 43. Szag. 45. elisskol. 49. Fél ket-től! 50. Tiltószó. 51. Föld alatt élő állat. 52. A tulsó partra jutni. 53. Vulkáni kőzet. 57. Kicsinyítőképző. 60. Piúnév. 61. Nyílás a fejen. 64. Pasor. 65. Támadás lehet ilyen. 67. Háztartás része. 69. Folyó spanyolul. 71. A szén és az arany vegyjele. 72. Tej betűi keverve. 75. Az alumínium vegyjele. 76. A tórium vegyjele. 77. Los Angeles. 79. Magyar Néphadsereg. 81. Zeusz kedvese.

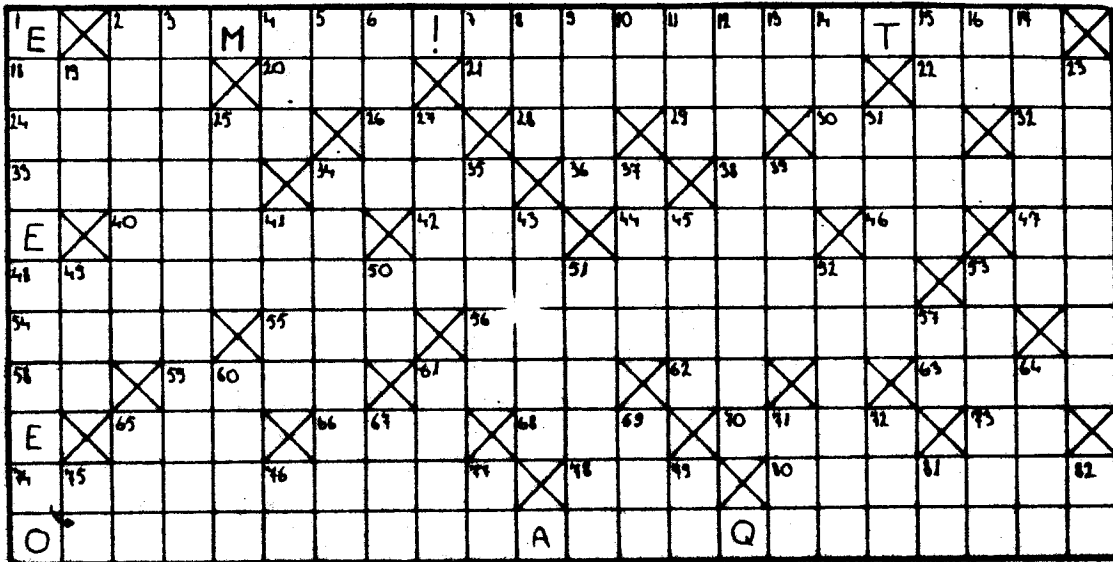
Papír



Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó : Orosz Csaba
 Felelős szerk. : Tóth János
 Főszerkesztő : Illés Árpád

Készítették: Pici, Tánya, Papír,
 Gencler Jutka



Lajos választ a vízszintes 2. és a függőleges 1. sorban olvashatjátok.

VÍZSZINTES:

18. Reped a jég. 20. Rendezőirodánk. 21. Az emeletre rohanó. 22. ... iacta est / A kocka el van vetve /. 24. Pásztori témájú vers. 26. Vatikáni és NSZK autók jelzése. 28. Étellecsőtő. 29. A platina vegyjele. 30. Egy kis remény! 32. Kung-... 33. Irodalmi műfaj. 34. Svájci folyó. 36. Helyrag. 38. Város a Szovjetunióban. 40. Futómadár. 42. Becézett női név. 44. Egyik focicsapatunk beceneve. 46. A kalcium vegyjele. 47. Érik egynemű betűi. 48. A taps is ez. 53. Bankár páratlan betűi. 54. Való. 55. Nem egészen ezer! 56. Szorongatott helyset. 58. A bór és az itrium vegyjele. 59. Nyitott. 61. Kar része. 62. Levéltávirat. 63. Névelők. 65. Az oxigén, a jód és a kálium vegyjele. 66. Áram is teszi. 68. Lakoma. 70. Földmérték Angliában. 73. Rangjelző. 74. Bódit, kábit. 78. Volt minisztériumunk rövidítése. 80.-tenger / az Atlanti-óceán része /.

FÜGGŐLEGES:

2. Dugvány. 3. Névten. 4. Ital tréfásan. 5. Szeressám. 6. Hindu isten. 7. Omtrák és francia gépkocsik jelzése. 8. Angol film címe. 9. Halogén elem. 10. Csont latinul. 11. ... van Winkle. 12. Protestáns felekezet tagja. 13. A Tervhivatal rövidítése. 14. Csúly. 15. Afrikai mérgeegyház. 16. Talpi. 17. Ének ismétlődő része. 19. A jód és a kripton vegyjele. 23. Héraklész takarította ki az istállóját. 25. Több gyárunk névadója. 27. Angol hosszsmérték visszafelé. 31. B.A.2. megyei közösségbe való. 34. Európai ország. 35. Híres az almája. 37. Adó egy formája, névelővel. 39. Híres szálloda. 41. Kiejtett betűk. 43. Szag. 45. eliaskol. 49. Mfl ket-től 50. Tiltószó. 51. Föld alatt élő állat. 52. A tulsó partra jutni. 53. Vulkáni kőzet. 57. Kicsinyítőképző. 60. Piúnév. 61. Nyílás a fejen. 64. Pasor. 65. Tánadás lehet ilyen. 67. Háttörtés része. 69. Folyó spanyolul. 71. A szén és az arany vegyjele. 72. Tej betűi keverve. 75. Az alumínium vegyjele. 76. A tórium vegyjele. 77. Los Angeles. 79. Magyar Néphadsereg. 81. Zeusz kedvese.

Papír



Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó : Oress Csaba
 Felelős szerk. : Tóth János
 Pósszerkesztő : Illés Árpád

Készítették: Pici, Tánya, Papír,
 Gencler Jutka